

Privatiserast við skili

Oddagrein

TVEY gandaorð seinastu árinu eru privatisering og marknaðarbúskapur. Nýggja landsstýrið ætlar at privatisera, men nú fólkaflokkurin er komin í landsstýrið er marknaðarbúskapur helst lagdur á hillina.

NÚ hevur so nýggja landsstýrið tikið alment við, og landsstýrismaðurin í fíggingarmálum hevur alment boðað frá, at tað skal sparast munandi. Hann roknar við, at nógv er komið upp á pláss, tá hetta valskeiðið er runnið.

SOMULEIÐIS hevur hann boðað frá, at almennar tænastru skulu privatiserast ella bjóðast út. Í hesum sambandi eru nøkur dømi nevnd.

AT tað ber til at spara, er lítið at ivast í, men spurningurin er bara, um tað verður spart við skili, og um tað fer at bera til at fáa landsstýrismannin í skulamálum at spara nakað munandi.

FÓLKAFLOKKURIN hevur áður sitið í landsstýri saman við honum, men tá læt flokkurin illa at, tí málsekin hjá hesum landsstýrismanninum bara bólgnaðu og vuku og játtanirnar somuleiðis.

HINVEGIN fer óivað at bera til at privatisera almennar tænastru, og úr okkara sjónarhorni er einki fyri at leggja almennar tænastru út til privatar at reka, um tænastru verður líka góð, og um felagsskapurin, sum tað almenna jú er, hevur ávirkan á rakstur og tænastru.

MEN skulu almennar tænastru leggjast út, so skal ikki bara verða talan um tað, sum loysir seg fíggingarliga, samstundis sum felagsskapurin skal taka sær av tí, sum ikki ber seg. At sumt kann privatiserast og leggjast um til almenn partafeløg við skili er einki at ivast í.

VIT hava nøkur stór verk og almennar stovnar, og tað er einki at ivast í, at teir bæði kunnu umleggjast til almenn partafeløg, og rationaliserast. Takið bara Postverkið, Bygdaleiðir og Telefonverkið sum dømi. T.d. er eingin grund til at bæði postbilur, rutubíur og kanska eisini onkur annar almennur bíur fer til somu bygd sama dag.

FARIÐ er at rationalisera og umlaga føroyska heimastýrið, og javnaðarfloksins partur hevur ikki ligið eftir, so er samgongan áhuga í skynsomum samstarvi, so eigur javnaðarflokkurin at gera sína ávirkan galdandi.

Sosíalúrin

Næmingur gav skúlastjóranum nevan í andlitið

ÁKI BERTHOLDSEN

Provtøkan á Ósaskúlanum í Klaksvík endaði í stórum dramatikk hósdeginn.

Stór samkoma var fyri næmingum, lærarum og foreldrum í sambandi við at prógvini vórðu handað.

Tá ið tann eini næmingurin í 10 flokki fór upp eftir prógvinum, grunaði eingin nakað.

Men beint sum hann hevði fingið prógvið, gjørdi hann ikki mætari, enn at hann sló skúlastjóran so andlitið.

Slagið var so hart, at skúlastjórin stakk upp at blóða.

So fór drongurin aftur og setti seg, sum um einki var hent.

Øll blivu púra paff av

hendingini, og tað bleiv deyðatøgn inni. Men hátíðarhaldið varð sum vera man oyðilagt.

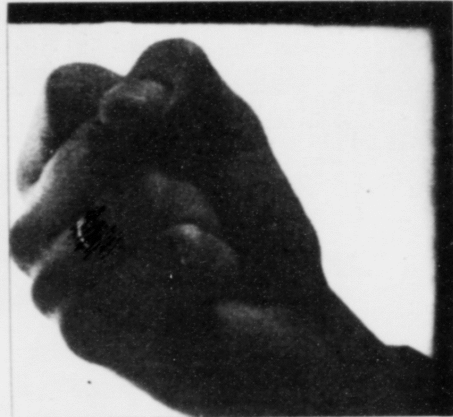
Skúlin hevur meldað málið til lögregluna.

Karsten Hansen, sýslumaður í Klaksvík sigur, at enn vita teir ikki, hví drongurin sló. Men málið verður kannað sum eitt vanligt lögreglumál.

Skúlastjórin í Ósaskúlanum er tænastrumaður og tað førir vanliga harðari revsing við sær enn vanligt at leggjast á tænastrumann í arbeiði.

Karsten Hansen sigur, at eftir hvat hann hevur skilt, varð skúlastjórin sligin við knýttum neva.

Eygnavitni siga, at drong-

urin frammanundan hevði hótt við, at hann fór at sláa skúlastjóran, tá ið hann hevði fingið prógvið í hondina, men at eingin hevði trúð honum.

Lesarabrøv

Tað snýr seg um

Oyrað, sum sær, og eygað, sum hoyrir...

»Tann klókari snýtti...«, kallar Finnur greinina um dystin sunnudagin millum HB og B36. Hvussu hendan yvirskriftin skal tulkast er ilt at vita, men best lýsir hon myndina av ítróttarskrivaranum sjálvum, heldur enn av dystinum í Gundadali sunnudagin.

Spentur sum altíð, var eg týsdagin, tá Oyggjatiðindi komu út við ítrótti, og eri eg ikki einsamallur um tað, tí Oyggjatiðindi hava so avgjørt besta ítróttarskrivara, vit nakrantíð hava átt her á landi. Henda dagin var hann eitt stórt vónbrot, og satt at siga ivaðið eg í, um blaðið ikki av misgáum hevði tikið feil av nívnum, tá teir søgdu at tað var Finnur, sum hevði skrivað greinina, tí hetta var skrivning, sum slett ikki er á linju við tað, Finnur er kendur fyri at skriva, og sum eisini hevur gjørt hann til besta ítróttarskrivara, vit eiga.

Ein móguleiki kann eisini vera tann, at Finnur hevur staðið so frammarlaga í røðini til at verða innkallaður til ein av teimum sálarligu tortur-fundunum, sum leiðslan hjá HB hevur havt

við fleiri av limunum. Um so er, er Finnur sjálvandi umskýltur.

Í greinini kallar Finnur HB fyrst stórabeggið hjá B36. Hví veit eg ikki, men um so er, so er stórabeggið hjá B36 sera lítil og neyðarsligur. Finnur skilir ikki hví mest sum allir áskoðararnir og ein samd pressa hava eina heilt aðra áskoðan á dystin, enn hann sjálvur hevur, sera undarligt, Finnur, ha!!!

Finnur heldur, at HB dugdi betur at spæla sambært einari ætlan, hvør tann ætlanin var, ja, hana dugdi hana Finnur at siggja, eingin annar, heldur ikki HB'ararnir sjálvir.

Stór sensasjon

Finnur vil heldur enn nakað annað gera dystin sunnudagin til eina stóra sensasjon, at HB ikki tapti móti B36. So dugir hann kortini at siggja, at B36 er nógv betri enn HB, so nakað er hóast alt eftir hjá Finni. Finnur sær so stórt uppá dystin sunnudagin, at hann nú bert kann sammeta HB-liðið við ikki minni enn hollenska landsliðið, eg

meini tað...

Eitt, sum er ilt at skilja Finn í er, at hann ilskast um at HB'ararnir vórðu dømdir sentimetrar rangstaddir. Huga sær til, bara sentimetrar, tað var ikki pent av dómaranum at døma teir, tá talan bert var um sentimetrar. Jú, sjálvandi skal dómarin døma, um tað so eru sentimetrar ella ikki, og um tað er HB ella ikki. Rætt skal vera rætt.

HB og landsliðið

Finnur hevur serliga ilt av, at ikki fleiri HB'arar eru við á landsliðinum, og serliga eftir dystin sunnudagin. Serliga grætur hann um VB'aran Rúna Nolsøe og Una Arge. Hann heldur, at teir vistu sínar dygdir sum fótballsspælara sunnudagin, og heldur at teir vistu okkum sjálvsagdan sess á landsliðinum.

Jú, tað kann vera nakað um tað, at HB visti okkum hvussu landslið okkara eigur at spæla. Tú ert nokk ikki tann einasti, sum kom at hugsa um landsliðið sunnudagin, tá HB spældi móti B36. Jú, tað visti seg, at HB visti sama spæl sum lands-

liðið, tá teir møta teimum heilt stóru úr tí stóru verð. Tað ráddi um at grava seg niður framman fyri málinum, og royna sum frægest at verja fyrst einum alt ov stórum tapi, og so aftan á at siga: »Hatta var nú ikki so galti«.

Tilvildin ráddi

Hóast Finnur sá allar tær bestu dygdarnar hjá HB sunnudagin, og gongur so langt sum at sammata teir við hollenska landsliðið, so hevur hann kortini eina heilt aðra meining seinni í greinini.

Hann endar greinina við at siga: HB vann ein tryggan sigur uttan at skapa nakað sum helst, men umstøðurnar gjørdur, at hetta ikki var neyðugt. Men í hugaheiminum hjá Finni hevur HB í hvussu er skapt nakað, sum eingin annar veit um, uttan bert Finnur sjálvur. Tí má eg siga sum yvirskriftin sigur: *Tað snýr seg um eygað, sum hoyrir, og oyrað, sum sær!!!*

Skuffaður ítróttarlesari